

УДК 747:7.017.4

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ РОЗВАЖАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ВОДІ

Студ. Г. М. Циктор, гр. МгДі1-18
Науковий керівник к.т.н., доц. О. О. Сафронова
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання – визначення сучасних тенденцій і основних дизайнерських підходів до формування інтер'єру розважальних закладів на воді.

Об'єкт дослідження – дизайн розважальних закладів на воді.

Предмет – особливості формування зовнішнього і внутрішнього простору розважального закладу на воді з урахуванням конструктивних особливостей, культурологічних та екологічних факторів.

Методи та засоби дослідження: аналіз наукових джерел за тематикою дослідження; аналіз та узагальнення сучасних підходів до формоутворення сучасних розважальних закладів на воді.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Виявлено дизайнерські підходи до формування плавучих розважальних об'єктів в контексті середовища.

Результати дослідження. Поверхня суші на землі займає набагато меншу площу в порівнянні з водною поверхнею. Найчастіше прибережна зона виявляється найбільш кліматично сприятливою для будівництва міст. Це справедливо по відношенню до річкових, морських і озерних просторів. Розширення цієї зони можливо за рахунок висунення громадських просторів на водну поверхню. Дана зона є перспективною як з точки зору містобудування, так і з точки зору дизайну середовища, оскільки дозволяє включити в зону рекреації нові простори, змушує використовувати перспективні енергозберігаючі технології, мінімізувати екологічний тиск забудованих територій на навколишнє середовище [3].

Останнім часом за кордоном все частіше рекреаційні комплекси виносять на акваторію: готелі, житло, установи водного туризму, виставкові зали і проєктують навіть міста. Конструктивно-естетичний образ плавучої будівлі залежить від особливостей водного простору, де вона розміщена, від типу несучих конструкцій і плаваючої основи, які забезпечують її стійкість на воді, від інженерно-технічної системи забезпечення житла енергетичними ресурсами. Для створення поліфункціонального розважального закладу на воді, найчастіше використовують такі конструктивні прийоми:

а) споруда на базі судна – будівля, яка представляє собою переобладнане судно або будівля, що володіє конструктивними або формотворними характеристиками судна;

б) будинок на плавучій підставі – будинок розташований на понтоні (від лат. «ponto» – міст на човнах), де понтон – плавуча споруда для підтримки на воді різних конструкцій за рахунок власного запасу плавучості, або будівля (як правило, бетонна), яка зберігає плавуче положення за рахунок полого внутрішнього обсягу. Плавуча споруда закладу являє собою понтон і модулі верхньої будови [2]. Понтон складається з окремих водонепроникних самостійних секцій, забезпечених баластною системою, а між понтоном і верхньою будовою розташована підстава з окремих модулів, приєднана до секцій понтона за допомогою роз'ємних з'єднань із забезпеченням стійкості. Пропонована конструкція дає можливість зводити плавучі споруди будь-яких габаритів, незалежно від розмірів.

У сучасних плавучих будівлях найчастіше використовується понтонна основа і модульна надбудова. Завдяки доступності комплектуючих, їх міцності, легкості, споруда зводиться швидко, з можливістю утеплення понтона. Завдяки його наповненню з м'якої опалубки і обробці, споруда може підніматися разом з підняттям рівня води, а за допомогою стовпів, розміщених з боків, закріплене спорудження залишається на місці.

Формування архітектури сучасних плавучих об'єктів базується на кількох основних принципах, це: адаптивність, автономність, екологічність, інженерні обмеження, універсальність,

асоціативність художнього образу [2, 3]. Принцип адаптивності трактується як «здатність змінюватися, пристосовуватися». Принцип автономності характеризується можливістю споруди протягом певного часу функціонувати за принципом судна «без заходу на базу». Принцип інженерних обмежень визначають технічні характеристики дебаркадера-судна (стійкість, плавучість) і об'ємно-планувальні характеристики дебаркадера-будівлі (габарити надбудови, поверховість), а також матеріали та конструкції надбудови. Принцип інженерних обмежень виступає своєрідним «регулятором» формування архітектури дебаркадерів. Принцип універсальності характеризується можливістю заміщення, додавання функцій в процесі експлуатації об'єкта. Принцип асоціативності художнього образу реалізується посередництвом асоціативних зв'язків: дебаркадер – корабель на воді; дебаркадер – будівля на суші; дебаркадер – корабель-будівля в системі «вода суша».

На основі проведеного аналізу досвіду проектування, наукових джерел [1], виділено наступні принципи проектування і дизайну розважальних закладів на воді:

1. принцип «проникнення» і «розчинення» – взаємопроникнення водного простору і інтер'єрного середовища, або стирання кордонів між внутрішнім і природним середовищем;

2. принцип «перехідних» просторів – створення перехідних зон, що зв'язують штучне і природне середовища для формування додаткової рекреаційної площі;

3. принцип культурно-екологічної відповідності (культурний ландшафт) – включення в структуру і образ надводного об'єкту елементів культурно-екологічного кодування;

4. принцип використання раціоналізму і мінімалізму як основних напрямків в дизайні інтер'єру розважальних закладів на воді;

5. принцип кліматичної і функціональної відповідності – планування і розподіл функціональних зон інтер'єру з урахуванням природного водного середовища;

6. принцип стилістичної відповідності – використання різних стильових напрямків в дизайні розважальних закладів на воді.

В дизайні такого об'єкту можливо імітувати різні властивості води: прозорість, плавність або плинність, дзеркальність, монохромність тощо. Це може відобразитися як в формоутворенні будівлі, так і в застосованих в ній матеріалах. Проектний образ може виходити з різних фізичних станів води: твердого, рідкого і газоподібного, а також явищ, що викликаються її коливанням (краплі, кола на воді, бульбашки, сплески, хвилі, струменя і т.д.) [1]. Особливий інтерес з точки зору дизайнерських композиційних рішень викликають різні архітектурні форми, утворені на основі відмінних агрегатних станів води (7-зірковий готель в Дубаї «Sybarite Architects», футуристичний готель на воді «Вода»)

Висновки. За результатами дослідження, узагальнені основні прийоми дизайну сучасного плавучого розважального закладу на прибережній території. Визначено, що сучасні тенденції у формуванні внутрішнього простору закладів на воді орієнтовані на єднання внутрішнього і зовнішнього середовища.

Ключові слова: формоутворення, понтон, принципи проектування, принципи формування, плавучі платформи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Экономов И. С. Современные способы строительства архитектурных объектов на воде. / И. С. Экономов // Труды МАРХИ. Материалы научно-практической конференции – 2010. – С. 238 – 244.

2. Экономов, И. С. Архитектура на воде. / Экономов И. С. // Тезисы докладов научной конференции МАРХИ. – 2008. – С. 258–259.

3. Родина, О.А. Типология на границе стихий – архитектура приречных дебаркадеров (на примере Волжского бассейна) / О.А. Родина, А.Л. Гельфонд // АСАСЕМІА. Архитектура и строительство. №3. – М.: РААСН, 2014. – С. 36–41.